

УСПЕСИ УЧЕНИКА ЗЕМУНСКЕ ГИМНАЗИЈЕ

Разговор водила Чарна Николић

Кристина Стевановић, ученица III-3 Земунске гимназије, освојила је прво место на XXXII литерарном и ликовном конкурс *Светосавље и наше доба*. Конкурс су традиционално организовали Коло српских сестара Епархије бачке, Одбор за веронауку Епархије бачке, Центар за ликовно васпитање деце и омладине Војводине и Удружење војвођанских учитеља. Овогодишња тема конкурса – *Идите и учите све народе* – била је посвећена делу и значају оснивача словенске писмености, просветитеља Ћирила и Методија, од чије је мисије прошло 1150 година.

У суботу, 8. фебруара 2014. године, на завршној свечаности у Новом Саду Кристина је примила награду за свој састав „Њиховим писмом пишемо”. То је био повод за разговор са њом. Питали смо Кристину:

- *Кристина, можеш ли нам описати своје утиске са доделе награде?*

Реч је о добро познатом конкурс иза ког стоје Министарство просвете и Коло српских сестара, а подржава га и Управа за културу града Новог Сада. На њему су учествовали ученици основних и средњих школа из Србије, Републике Српске, Хрватске и расејања. Добила сам диплому и доста књига, као и зборник у коме се налази мој састав. На додели је било пуно људи, међу којима и званичници из цркве, просветни радници, а и заинтересована публика. Углавном, било је лепо, читала сам рад пред свима и добила сам велики аплауз, без обзира на чињеницу да сам читала пуних 15 минута.

- *Објасни нам уkratко замисао свог рада. Са каквим циљем је настао и које су његове најважније идеје?*

Замисао мог рада била је спојити прошлост и садашњост и укомпоновати их тако да се у једном тренутку споје у вечност. Најважнија идеја рада је важност писмености, самог писма, књига у нашим животима, која за циљ има културно освешћивање народа, пре

свега младих, као подстрек да читају и да се образују.

- *Да ли је ово први конкурс на којем си учествовала? Ко те је подстакао да се на њега пријавиш?*

Није први, учествовала сам на много конкурса, али је овај најзначајнији због значаја награде коју сам добила. Подстакла ме је моја професорка српског језика и књижевности, Вукосава Живковић.

- *Како је ова награда утицала на тебе?*

Доста ми је импоновало када сам чула да сам освојила прво место у конкуренцији која је заиста била огромна. Обзиром да сам добила још две награде за рад о Светом Сави, ова награда је само све то употпунила и подстакла ме да и даље пишем, али и да добро размислим о даљем наставку школовања.

- *Свети Сава је важна личност наше историје, културе и књижевности. Пошто си добила две награде за рад о њему, шта мислиш колико је он важан данашњим средњошколцима?*

Током читаваог школовања учимо о Светом Сави и стално га помињемо, али чини ми се да млади не схватају колико је он заиста значајан и шта је урадио за српски народ. Треба пробудити свест у њима и научити их, кроз књигу и причу, правом значају овог човека.

- *Ђурило и Методије нису само симбол писмености, већ и културе, образовања. Као ауторка рада о њима, како коментаришеш образовни систем у Србији? Какав је положај ученика у њему?*

Образовни систем у Србији свакако није најлошији, али далеко је од најбољег. Мислим да треба да се поради на многим стварима, од избора самих уџбеника, који су некад неприкладни или, једноставно, досадни, до односа између професора и ученика. Као ученик Земунске гимназије, имам доста привилегија и нема много ствари на које бих се пожалила, али сигурна сам да то није случај са осталим средњим, а некада и са основним школама.

- *Можеш ли да нам представиш нека своја интересовања и хобије и тако се читаоцима боље представиш? Какви су ти планови за будућност?*

Волим све што млади воле: да излазим, слушавам музику, јако волим да плешем, да читам... Нисам у потпуности сигурна шта ћу студирати, али ме тренутно највише интересује молекуларна биологија, па претпостављам да ћу се тиме бавити. То, наравно, не значи да ћу престати да пишем.

- *Свети Сава нас учи моралним вредностима. Како бити моралан у данашњем друштву, с обзиром на поремећени систем вредности? Шта можеш да поручиш својим вршњацима?*

С обзиром да је систем вредности далеко другачији него пре, о моралу се готово више и не прича јер се никоме више и не суди. Мислим да свако пре свега треба себе да погледа и себе начини моралном особом, па тек онда да процењује друге. Својим вршњацима бих поручила да не слушају зле гласове јер ће њих увек бити, да прате своје снове и никада не одустају од њих и да се образују јер на њима остаје будућност ове земље, коју, можда управо они, начине бољом једног дана.